

ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ

Γραμματικώς οι λέξεις Ηθική, ήθος, ήθη, προέρχονται από την λέξη έθος, που σημαίνει έθιμο, συνήθεια.

Μπορούμε λοιπόν να δώσουμε κατ' αρχήν, τον εξής ορισμό :

« Ηθική είναι ένα σύνολο από αρχές ή διάφορους κανόνες, οι οποίοι διέπουν και διακανονίζουν τις μεταξύ τών ανθρώπων σχέσεις »

Όπως διαβλέπουμε από τον παραπάνω ορισμό, η έννοια της Ηθικής έχει χαρακτηριστικά φυγόκεντρο, δηλαδή χαρακτηρίζει τις εκδηλώσεις τού ανθρώπου προς τους άλλους ανθρώπους.

Οι κανόνες αυτοί όπως όλοι γνωρίζουμε από την Ιστορία είναι διαφορετικοί κατά χώρες και εποχές.

Την Ηθική λοιπόν, δηλαδή τους κανόνες συμπεριφοράς μεταξύ τών ανθρώπων, αποτελούν συνήθειες και έθιμα τών διαφόρων λαών σε διάφορες εποχές.

Αι εκάστοτε επικρατούσες ηθικές αρχές αιτιολογούνται πάνω σε Φιλοσοφικές ή συνήθως σε αντίστοιχες θρησκευτικές αρχές ή δόγματα, τροποποιούνται δε ανάλογα με τις παραδόσεις κάθε λαού, και αποκρυσταλλώνονται τελικά δια της τριβής τού χρόνου σε ορισμένους κανόνες ή αρχές.

Οι διάφορες επομένως ηθικές αρχές είναι προϊόν υποκειμενικής αντίληψης τών ανθρώπων και σε αυτό ακριβώς οφείλεται το μη απόλυτο αυτών, αφού η υποκειμενική αντίληψη στους διάφορους ανθρώπους είναι διαφορετική και ανάλογη με την διανοητική τους κατάσταση, όπως αναφέρει το τυπικό τού 1^{ου} βαθμού.

Επίσης εκείνο που μας είναι γνωστό, το οποίο παρατηρούμε, και μέσα από την πείρα μας αντιλαμβανόμαστε είναι ότι και μέσα σε κάθε κοινωνία κάθε άτομο έχει ως επί το πλείστον δικό του τρόπο συμπεριφοράς προς τους άλλους, κάποια προσωπική δηλαδή Ηθική.

Με άλλα λόγια οι εκδηλώσεις του προς τους άλλους μπορεί να συμφωνούν εν όλο η εν μέρει προς την κρατούσα συμβατική Ηθική ή και να είναι αντίθετοι προς αυτήν, όποτε το άτομο χαρακτηρίζεται σαν ανήθικο.

Εκείνο που διαμορφώνει την προσωπικότητα και επομένως τις εκδηλώσεις κάθε ανθρώπου προς τους άλλους έχει σχέση κυρίως προς τις επιδράσεις τού περιβάλλοντος όπου μεγάλωσε, και κυρίως κατά την διάρκεια της παιδικής του ηλικίας, δηλαδή από την οικογένεια του, την κοινωνική του τάξη, την φυλή του, την θρησκεία και τον εθνικό του θεσμό.

Με αλλά λόγια από την κρατούσα συμβατική ηθική, καθώς και από κληρονομικούς παράγοντες και από τον βαθμό της ψυχικής και πνευματικής του ωριμότητας..

Πλήρης λοιπόν υποκειμενικότητας υφίσταται στην έννοια τής ηθικής, γενικώς μεν ως προς τα ήθη και έθιμα κάθε χώρας και εποχής, ειδικώς δε ως προς την ατομική συμπεριφορά του καθ ενός σύμφωνα με την προσωπικότητα ή τον χαρακτήρα του όπως λέμε.

Μόνο λοιπόν υποκειμενική είναι η Ηθική ;

Δεν υπάρχει Ηθική απόλυτος, ανεξάρτητη τής ανθρώπινης υποκειμενικότητας ; Ηθική η οποία θα μπορούσε να αποτελέσει την βάση τής συμπεριφοράς όλων των ανθρώπων μεταξύ τους, αλλά και την βάση οργανώσεως τών κοινωνιών ; Τέτοιες βάσεις ηθικής σταθερές και αληθείς, ανεξάρτητες της υποκειμενικής αντιλήψεως των ανθρώπων, δεν έχουν τεθεί ποτέ και πουθενά στις ανθρώπινες κοινωνίες με αποτέλεσμα να μην έχει εμφανισθεί η **Απόλυτος Ηθική**.

Το ζήτημα αυτό είναι ένα από τα σοβαρότερα θέματα της Μυσταγωγίας, και πρέπει να τύχη επισταμένης διερευνήσεως.

Το τυπικό τού βαθμού τού μαθητού μας δίδει τον παρακάτω ορισμό:

« Ηθική είναι επιστήμη βασιζόμενη επί της ανθρώπινης διανοήσεως. Είναι ο φυσικός, ο παγκόσμιος ο αναλλοίωτος, ο διέπων πάντα τα λογικά και ελευθέρα όντα Νόμος.

Είναι η επιστημονική απόδειξη τής συνειδήσεως... η θαυμάσια δε αυτή επιστήμη διδάσκει τα καθήκοντα και την αιτιολογημένη χρήση τών δικαιωμάτων ημών και εισδύει εις τα ενδόμυχα συναισθήματα της καρδιάς, ίνα εξασφάλιση τον θρίαμβο τού λόγου και της Αρετής »

Σύμφωνα με τον παραπάνω ορισμό, βάση σταθερή και αληθής, εκ της οποίας θα ήταν δυνατόν να αιτιολογηθεί ηθική αμετάβλητος και απόλυτος είναι η γνώση του Φυσικού Νόμου, η γνώση τής πραγματικότητας, δηλαδή η γνώση τών λειτουργιών τής Φύσεως.

Η γνώση αυτή και αληθής είναι και σταθερή, διότι απορρέει από την μελέτη της πραγματικότητας, η οποία πάντοτε και παντού είναι η αυτή.

Ο όρος Αρετή που εμφανίζεται στον παραπάνω ορισμό ετυμολογικώς προέρχεται από το ρήμα « **άρω** » που είναι ρίζα του ρήματος « **αραρίσκω** » δηλαδή αρμόζω.

Αρετή συνεπώς είναι το αρμόζον και κατ' επέκταση η δύναμη του να πράττει κανείς το αρμόζον η το καλόν απολύτως κατά το τυπικό τού μαθητού.

Όπως λοιπόν για την Αρετή θα μπορούσαμε να δώσουμε τον ορισμό:

« το ακόλουθον τη φύσει ενεργείν »

έτσι και για την απόλυτο Ηθική θα λέγαμε :

« το ακόλουθον τη φύσει συμπεριφέρεστε »

Όπως όμως είναι φανερό εκ των αποτελεσμάτων, δεν έγινε εφικτό η ηθική αυτή να ρύθμιση τις μεταξύ των ανθρώπων σχέσεις διότι η αμάθεια, τα πάθη, οι προλήψεις η κακία το ατομικό συμφέρον η άγνοια τής αλήθειας για την φύση τής πραγματικότητας και κυρίως ο Εγωισμός, εμπόδισαν και εμποδίζουν προς την κατεύθυνση αυτή.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η μέγιστη πλειονότης τών ανθρώπων συνεχίζει να διακανονίζει τις σχέσεις της σύμφωνα με τις εκάστοτε αντιλήψεις.

Η Γνώση των λειτουργιών τής Φύσεως υπήρξε πάντοτε αντικείμενο των διάφορων Μυστήριων που έδρασαν κατά το παρελθόν καθώς και της Μυσταγωγίας.

Υπήρξαν ανέκαθεν και υπάρχουν και σήμερα οι Μυημένοι, αν και λιγосτοί.

Η Μυσταγωγία σε αντίθεση προς την εξωτερική Φιλοσοφία, εμφανίζεται παντού και πάντοτε **η ίδια** εις όλες τις οργανώσεις που λειτούργησαν υπό το όνομα Μυστήρια.

Βάσις τής ηθικής, της απόλυτου Ηθικής τών Μυστηρίων υπήρξε η γνώση τών λειτουργιών τής Φύσεως.

Χαρακτηρίσθηκε δε αυτή καί ως :

« νόμος Φυσικός διέπων πάντα τα λογικά καί ελευθέρα όντα ».

Καί αυτό διότι η ηθική είναι συμφυής με την νόηση καί την συνείδηση που είναι ιδιότητες τών πνευματικών όντων, όπως ο άνθρωπος.

Εκείνος που μελετά τις λειτουργίες της Φύσεως καί εναρμονίζεται προς αυτές εκδηλώνει πράγματι την ηθική αυτήν ως Φυσικό Νόμο.

Καί δεν μπορεί να πράξει πλέον διαφορετικά διότι η εξέλιξη τον οδηγεί ώστε οι νόμοι αυτοί να γίνουν η φύση του (τον δεσμεύουν συνειδησιακά).

Εκείνος όμως που δεν συντονίζεται με τον ρυθμό των λειτουργιών τής Φύσεως εμποδίζεται για κάθε παραπέρα εργασία.

Η Ηθικοποίηση λοιπόν του εισερχόμενου στα Μυστήρια αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση για να μπόρεση να ερευνήσει καί να γνωρίσει την αλήθεια.

Αυτός είναι ο λόγος που ο προς εισδοχήν αμύητος κρούει την θύρα του Ναού καί διέρχεται τις δοκιμασίες με την προϋπόθεση ότι είναι άνθρωπος χρηστών ηθών.

Η προϋπόθεση αυτή μαζί με την άλλη προϋπόθεση της του ελευθέρου, δηλαδή του απαλλαγμένου προλήψεων, προκαταλήψεων καί δεισιδαιμονιών, αποτελούν το μέσον δια να μπόρεσει να επιτέλεση τους σκοπούς του ως άνθρωπος καί ως Μύστης.

Δηλαδή να κατανόηση την φύση του σαν ανθρώπου, τον προορισμό του, τις κρυμμένες του δυνάμεις, τις δυνατότητες τής μελλοντικής του εξέλιξης, τόσο εν ζωή όσο καί μετά θάνατον, ως καί την σχέση του με τον Θεό την Φύση καί τους όμοιους του.

Υπάρχει γενικώς σύγχυση σε ότι αφορά το νόημα τών όρων Μυημένος καί Μύστης.

Μυημένος είναι αυτός που έχει υποστεί τις θεωρητικές δοκιμασίες μιας θεωρητικής Μυσταγωγίας, αυτός που εισήλθε σε ένα θεωρητικό Μυητικό Τάγμα (Τεκτονισμός) καί διδάχθηκε τις διδασκαλίες του, χωρίς όμως να πραγμάτωση πρακτικώς την μύηση.

Αυτός που έχει προχωρήσει στην πραγμάτωση και έχει επιτύχει αποτελέσματα, καλείται Μύστης.

Από την στιγμή που τα Μυστήρια σίγησαν οι « διδασκαλίες » τους, έγινε δυνατόν να διαδοθούν μέσω « **εσωτερικών** » οργανώσεων όπως ο Τεκτονισμός, προσιτών για μεγάλο πλήθος αμύητων, αλλά με περιοριστικούς όρους και προϋποθέσεις εισδοχής..

Οι προϋποθέσεις όμως αυτές με την σημερινή διάρθρωση σίγουρα δεν εξασφαλίζουν τα εχέγγυα για μια ανοικτή διδασκαλία των αρχών και κρυφών νομών της φύσεως, (μη γνωστών στην Επιστήμη) ως και των απόκρυφων (εν δυνάμει) δυνατοτήτων του .

Διότι κάλλιστα μπορεί να γίνει υπό των ανήθικων χρήση προς ίδιον όφελος και όχι για την βοήθεια των πασχόντων συνάνθρωπων μας και της κοινωνίας.

Οι πρακτικές τους εφαρμογές απεκρύβησαν, οι δε διδασκαλίες παρουσιάστηκαν στα νέα μεταγενέστερα εσωτερικά Μυσταγωγικά συστήματα, υπό τον μανδύα συμβολικών μύσεων και αλληγοριών.

Μας είναι γνωστό το « **Ου τα πάντα τοις πάσιν ρητά** » των Πυθαγόρειων.

Σε Μύστες ανώτερων βαθμίδων επιτρέπη μόνο η εφαρμογή της γνώσεως κάποιων πρακτικών για θεραπείες προς ανακούφιση των πασχόντων συνανθρώπων.

Τηρώντας όμως σιγή πάνω στις ακολουθούμενες διαδικασίες (πρακτικές).

Αυτή την υπόσχεση δίνουμε και εμείς κατά το κλείσιμο των εργασιών, κάτι που στα Μυστήρια αποτελούσε όχι τυπική δέσμευση, αλλά όπως λέγεται, η μη τήρηση της, ήταν λόγος επιβολής της έσχατης των ποινών. Άλλες βέβαια εποχές.

Ο τελευταίος καταστατικός Χάρτης τού Τεκτονισμού, αναφέρει :

« Πίστη εις τον Θεόν,....., και εις την αποκεκαλυμμένην θέλησιν Αυτού »

« η Βίβλος τού Νόμου συμβολίζει την άνωθεν αποκάλυψη και είναι δεσμευτική της συνειδήσεως του Τέκτονα, το μέγιστο δε των τριών Φώτων είναι η Βίβλος τού Νόμου »

« *συνεχόμενοι εργάζονται προς βελτίωσιν αυτών δια κατανοήσεως και εφαρμογής των Τεκτονικών Αρχών, ων η εσωτερική και βαθύτερα έννοια, δια συμβόλων εικονιζόμενη και δια αλληγοριών εκτιθέμενη, αποκαλύπτεται αυτοίς βαθμηδόν δια προοδευτικής εις ορισμένους ιεραρχικούς Τεκτονικούς βαθμούς μνήσεως* » (ας προσέξουμε ότι, δεν διδάσκεται αλλά αποκαλύπτεται !!!).

Σύμφωνα με τα παραπάνω είναι δυνατόν να κάνουμε τις εξής παρατηρήσεις :

1.Ο Καταστατικός μας Χάρτης δεν δέχεται ότι η « Βίβλος του Νόμου »

εκφράζει, αλλά ότι συμβολίζει την άνωθεν αποκάλυψη.

2.Αφού η Βίβλος του Νόμου συμβολίζει την άνωθεν αποκάλυψη, δεν μπορεί να ληφθεί η ερμηνευθεί σε όλη της την έκταση κατά κυριολεξία.., αλλιώς η 1^η

θεμελιώδης αρχή που φέρει τον Τεκτονισμό ως Συμβολικό παύει να ισχύει, καί ο Τεκτονισμός μετατρέπεται σε Δόγμα,η Ηθική της Βίβλου γίνεται αναπόσπαστο τμήμα τής Ηθικής τού Τεκτονισμού, γίνεται δε αντιφατική η παράγραφος II του άρθρου 2 σύμφωνα με την οποία : « *ως ύπατο αγαθό ο Τέκτων θεωρεί την Ελευθερία τής σκέψεως και της συνειδήσεως* ».

3. Λαμβανόμενης της Βίβλου του ως μέγιστου των τριών Φώτων, μπορούμε συμβολικά να πούμε ότι είναι δυνατόν, υπό προϋποθέσεις, να φωτίσει εν μέρει την συνείδηση τού ανθρώπου.

Εφ' όσον βέβαια ανάλογα με την ωριμότητα του, εξ' ου και οι διαδοχικές μήσεις, και υπό τον όρο ότι αυτές θα αποβούν ουσιαστικές και όχι τυπικές, καταφέρει να αποκρυπτογραφήσει τον κώδικα τής άνωθεν Αποκαλύψεως στην Βίβλο.

Θα πείτε βέβαια, αν θεωρήσουμε ότι η Βίβλος δεν συμβολίζει μόνον αλλά και περιέχει εν μέρει την άνωθεν αποκάλυψη και Θεια βούληση, γιατί οι συντάκτες της (θείοι απεσταλμένοι και προφήτες) αλλά και ο ίδιος ο Ιησούς να μη μας την έχουν παρουσιάσει ξεκάθαρα και κυριολεκτικά, ώστε να την αντιλαμβάνεται πλήρως ο καθένας μας ;

Για πολλούς λόγους, τα βαθύτερα μυστικά τής ζωής, δεν δόθηκαν ποτέ ανοικτά στις μάζες. Το Φως της καθαρής Αλήθειας είναι πολύ ισχυρό για να ιδωθεί από απροετοίμαστους ανθρώπινους οφθαλμούς.

Η διδασκαλία του Βαθμού αναφέρει :

« είδον άπαντας τους αδ.. ωπλισμένους δια ξιφών των οποίων αι αιχμαί διηρθύνοντο κατ' εμού Ηννόησα έκτοτε ότι τα ξίφη εκείνα εσυμβόλιζον τας ακτίνας του φωτός τής αληθείας, αίτινες εκ πρώτης όψεως πλήττουν την διανοητικήν όρασιν εκείνου, όστις δεν είναι προπαρασκευασμένος δι' εμμόνου διδασκαλίας »

- Ενα από τα μεγαλύτερα προβλήματα μας, όταν ασχολούμεθα με τις μελέτες αυτές, είναι ότι αγνοούμε το μεγαλύτερο μέρος του περιεχομένου τής Βίβλου.

Είναι δε σίγουρο ότι πολύ ελάχιστοι έχουν εμβαθύνει στο περιεχόμενο της, αλλά και ότι οι γνώσεις των περισσότερων είναι επιφανειακές και αποσπασματικές.

Είναι ευκαιρία λοιπόν να δούμε το περιεχόμενο μερικών από τα εδάφια της.

Στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο κεφ ζ' παρ.6, βλέπουμε μια ανάλογη με τους Πυθαγόρειους προτροπή τού Ιησού :

« Μη δότε το άγιον τοίς κοισί μηδέ βάλητε τους μαργαρίτας υμών
έμπροσθεν των χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αυτούς εν τοίς ποσίν
αυτών και στραφέντες ρήξωσιν υμάς »

Ο δε Μάρκος στο Ευαγγέλιο του κεφ.δ',11-12 και δ'-34 αναφέρει:

« Και όταν έμεινε μόνος ,τον ρωτούσαν εκείνοι που ήταν μαζί του,
και οι δώδεκα, σχετικά με την παραβολή . Και τους έλεγε :

Σε σας έχει δοθεί το να γνωρίσετε τα Μυστήρια της Βασιλείας του
Θεού, σ' εκείνους δε που είναι απέξω τα πάντα με παραβολές δίδονται.
δια να βλέπωσι βλέποντες και μη ίδωσι, και να ακούωσιν ακούοντες,
και μη νοήσωσι »

« Και με τέτοιες πολλές παραβολές τους εκήρυττε τον λόγο, ανάλογα
με την ικανότητα που είχαν να εννοούν. Χωρίς δε παραβολή δεν
μιλούσε σε αυτούς. Αλλά όταν ήταν μόνος τα εξηγούσε όλα ιδιαιτέ-
ρως στους μαθητές του »

Ας σημειώσουμε από αυτά τις πολύ σημαντικές εκφράσεις :

« όταν ήταν μόνος », « εκείνοι που είναι απ' έξω »,

« ανάλογα με την ικανότητα που είχαν να εννοούν »

« τα Μυστήρια τής Βασιλείας τού Θεού »

« τα εξηγούσε όλα ιδιαιτέρως στους μαθητές του »

Ειδικά δε στην Παλαιά Διαθήκη, πολλά τεμάχια μπορούν να ερμηνευθούν μόνο μέσω τής αποκρύφου παραδόσεως τών Ιουδαϊκών Μυστηρίων, της Καμπαλά, τα οποία είναι τα υπό του Μωυσέως τροποποιημένα Αιγυπτιακά Μυστήρια.

Αν δε κανείς μελετήσει, το Καμπαλιστικό δένδρο τής ζωής, καθώς και το αντίστοιχο Χριστιανικό σύμβολο τής ζωής θα διαπιστώσει τις σχεδόν πλήρεις αντιστοιχίες τού διακόσμου τού Τεκτονικού Ναού και του σχεδίου τών διαδοχικών Τεκτονικών μυσήσεων.

Πάνω σε αυτό βασίζονται τα μείζονα Μυστήρια, έλκει δε την καταγωγή του από την Αρχαία Αίγυπτο, το γνώριζαν οι Εσσαίοι από τους οποίους το πήραν κατόπιν οι **Ιωαννίται**, Ιππόται τού Αγίου Ιωάννου, καί έφθασε μέχρι τις ημέρες μας δια της μυητικής οδού μεσώ τής Παραδόσεως.

Ας προσέξουμε ότι οι Τέκτονες έχουν σαν προστάτη τον Άγιο Ιωάννη Βαπτιστή, τον οποίον εορτάζουν κατά το θερινό ηλιοστάσιο, η δε πρώτη Μεγάλη Στοά της Αγγλίας ιδρύθηκε την 24-6-1717 την ημέρα τής εορτής τού Άγιου Ιωάννη.

Όταν έχουμε επισκέπτες στην Στοά καί ερωτώνται από που έρχονται, η απάντηση που δίδεται (από το Τυπικό) είναι :

« εκ της Στοάς του Άγιου Ιωάννου ».

Αν είναι τυχαία όλα αυτά, καί άνευ νοήματος, τότε οι συμπτώσεις είναι πολύ μεγάλες.

- Στην εγκυκλοπαίδεια της Ελευθέρας Τεκτονικής τού Νέστορα Λάσκαρη, διαβάζουμε σχετικά τις απόψεις τού διάσημου τέκτονος Arthur Edward Waite 33^ο .

« Δεν είναι ορθόν το συχνά λεγόμενον ότι ο Τεκτονισμός είναι σύστημα ηθικής καλυπτόμενον δι' αλληγοριών και εικονιζόμενον δια συμβόλων.

Η Ηθική αποτελεί κώδικα ευρισκόμενον ήδη εις όλων τας χείρας και είναι γραμμένη εις το πνεύμα και τας καρδιάς μυριάδων ανθρώπων πάσης φυλής και γλώσσης. Και είναι τόσο απλή ώστε δεν είναι διόλου δύσκολο να διδαχθεί απευθείας χωρίς την ανάγκη αλληγορικού η συμβολικού συστήματος.

Εις επίμετρον ουδεμία μυστικότης επιτρέπεται προκειμένου περί των βάσεων τής ατομικής και κοινωνικής διαγωγής.

Η τηρήσεις τού ηθικού νόμου δεν έχει καμμίαν σχέσιν με το αλληγορικό και συμβολικό σύστημα το οποίο ακολουθεί ο Τεκτονισμός ως Μυστηριακός θεσμός.

Τούτο αποβλέπει εις άλλους σκοπούς, το δε Κεντρικό των Τεκτονικών μυστηρίων δράμα συνδέει αυτόν με τα Αρχαία Μυστήρια εις τα οποία επίσης το μέγα Μυστικό δεν εδιδάσκετο εντός των Αδύτων, αλλά απετέλει αντικείμενον ερευνής και ανακαλύψεως υπ' αυτού τούτου τού μουυμένου.

Και δια τούτο ανεξαρτήτως τής απονομής βαθμών, ολίγοι είναι οι πραγματικοί διδάσκαλοι, ενώ πλείστοι παραμένουν εσαεί εις την ταξιν του μαθητού.

Ο ηθικός νόμος λοιπόν δεν πρέπει να νομίζεται ότι αποτελεί το άπαν τής Τεκτ. ιδεολογίας. Και θα ήτο ορθότερον να τονίζεται ότι για να γίνει κανείς Τεκτων πρέπει εκ των προτέρων να είναι ηθικός.

Τότε μόνο θα κατανοήσει το Μυστικόν και θα δυνηθεί ακινδύνως να εμβαθύνει εις την αλήθεια ήτις κρύπτεται όπισθεν αλληγοριών και συμβόλων...»

Αν ανατρέξουμε στα Τυπικά μας, καί τα ερευνήσουμε προσεκτικά, θα διαπιστώσουμε με έκπληξη οτι στην πραγματικότητα δεν περιλαμβάνουν καμία ιδιαίτερη (πρωτότυπη) ηθική διδασκαλία καί ότι αί περιεχόμενα ηθικά προτροπαί δεν καταλαμβάνουν συνολικά ούτε το εν τρίτο μιας σελίδας.

Αποτελούνται δε από στοιχειώδη καί συνοπτική παρουσίαση κάποιων αρχών τής κρατούσης Κοινωνικής ηθικής καί των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ως καί από ελάχιστο τμήμα δανεισμένο από την Χριστιανική Διδασκαλία καί ηθική.

Για παράδειγμα η λέξη Αγάπη καί Αγαπώ εμφανίζεται σε 300 περίπου εδάφια της Καινής Διαθήκης, ενώ στα Τεκτονικά τυπικά μόνο 5 φορές, είναι δε γνωστό ότι ο Τεκτονισμός ιδρύθηκε 1717 χρόνια μετά την εμφάνιση τού Χριστού.

Ας κάνουμε μια μικρή παράθεση τών αρχών αυτών:

1^{ov} : Προτροπές περί Αγαθοεργίας

- α. Να περιθάλλουμε τους ανθρώπους εις τας ατυχίας των
- β. Να τους χειραγωγούμε δια των συμβουλών των φώτων καί της επιρροής μας.

2^{ov} : Προτροπές περί καθήκοντος

- α. Σεβασμός στα δικαιώματα τού ατόμου καί της Κοινωνίας
- β. Να σεβόμεθα την ιδιοκτησία τού άλλου, ωσαύτως να προστατεύουμε καί να υπηρετούμε τους ομοίους μας στα πλαίσια τής Αλληλεγγύης.
- γ. Σέβας προς τον Θεό, Αγάπη προς την Πατρίδα καί τον πλησίον, καί τρυφερά αφοσίωσης εις την οικογένεια.
- δ. Κατανίκησις τών παθών εαυτού ως καί των άλλων ανθρώπων
- ε. Η προς τον πλησίον Αγάπη
- ζ. Πράττε εις τους άλλους , παν ό,τι καλόν επιθυμείς καί αυτοί να πράττουν εις σε η με άλλα λόγια « Ο συ μισείς ετέρω μη ποιήσεις » .
- η. Δικαιοσύνη καί Ισότης δικαιωμάτων.

3^{ov} : Εξειδικευμένοι κανόνες συμπεριφοράς μεταξύ αδελφών, όπως αναφέρονται στον Καταστατικό Χάρτη και Γεν. Κανονισμό της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος.

Στα τυπικά τής πρώτης Στοάς που λειτούργησε στην Ελλάδα, με το όνομα Φοίνιξ Ανατολής Κερκύρας του 1863, σχεδόν κανένα από τα ανωτέρω εδάφια δεν περιλαμβάνεται.

Όπως φαίνεται, όλα είναι κατά καιρούς προσθήκες και διανθίσματα των τυπικών από μεταγενέστερους Τέκτονες. Όχι βέβαια ότι δεν είναι σωστά και εποικοδομητικά τα όσα συνεπληρώθησαν μεταγενέστερα.

Εκείνα όμως που παρέμειναν και παραμένουν αναλλοίωτα και ουσιώδη είναι το περιεχόμενο τών μνήσεων των διαφόρων βαθμών, μέσω συμβόλων, αλληγοριών και μύθων.

Ο δε ο μύθος του Χιράμ, το *Κεντρικό των Τεκτονικών Μυστηρίων δράμα* στον βαθμό των διδασκάλων είναι ένα *Landmark* (Αρχαίο ορόσημο).

Ο μύθος, ως γνωστόν, είναι μια « *Αλληγορική και συμβολική αφήγησης προοριζόμενη να παραστήσει δι' υλικών εικόνων μιαν αλήθεια πνευματικής τάξεως* ».

Τώρα εμείς, παρόλο που διατεινόμεθα ότι εργαζόμαστε με βάση τον « **Ορθό Λόγο** », δηλαδή κατά μια άποψη την « **μεθοδική νόηση** », είναι άξιον απορίας ότι, το μεγαλύτερο μέρος τών αδελφών πιστεύει ότι τα τυπικά περιέχουν ένα ευρείας εκτάσεως σύστημα ηθικής διδασκαλίας, και αποπροσανατολιζόμενοι, απομακρύνονται από τον βασικό σκοπό τής Μυσταγωγίας.

Ως εκ τούτου ασχολούνται και επικεντρώνονται κυρίως μόνο σε εκπόνηση Τεκτονικών τεμαχίων ηθικοπλαστικού περιεχομένου ή τεμαχίων που κατ' ουσίαν έχουν μικρή σχέση με τον Τεκτονισμό, αν και θέλουν να παρουσιάζονται έτσι.

Δεν είναι λογικό ενώ έχουμε διδαχθεί όλες τις παραπάνω ηθικές αρχές, και πολλές άλλες περισσότερες, μέσα από την παιδεία και τον θρησκευτικό μας προσανατολισμό, επί 21 τουλάχιστον έτη μέχρι να μνηθούμε στον Τεκτονισμό, να νομίζουμε ότι θα διδαχθούμε την ηθική μέσω συμβόλων, μύθων και αλληγοριών.

Τέλος μεταξύ ολίγων αδελφών, φαίνεται να επικρατεί μια άποψη, ότι όλη η Μυσταγωγική τελετουργία και οι μνήσεις δεν είναι παρά το μέσον για την ωραιοποίηση τής ατμόσφαιρας εργασίας μας, χωρίς καμία άλλη ουσία.

Θεωρούν ότι είναι μια μέθοδος για να βιώνουμε την τάξη και να αισθανόμαστε μια ανάταση, μακριά από την αταξία που επικρατεί στην βέβηλο κοινωνία...

Η στοιχειώδης ηθική διδασκαλία που περιέχουν τα τυπικά, έστω και σαν προσθήκες, δεν συνεπάγεται διόλου ότι τα Τεκτονικώς δρώμενα δεν στοχεύουν στην Ηθική και κατόπιν στην Πνευματική βελτίωση τού ανθρώπου.(1)

Όχι όμως υπό μορφή προτροπών και παραινέσεων η ηθικών επιταγών, αλλά μέσω Αρχών ανωτέρας τάξεως, που δεν επιβάλλονται αλλά Κατανοούνται, και εφεξής αποτελούν για τους μνημένους Εσωτερική Φυσική Νομοτέλεια.

Η Νομοτέλεια αυτή, αποτέλεσμα τής κατανόησης τής αποκεκαλυμμένης Βουλής του Μ.Α.Τ.Σ.. (= Μεγάλου Αρχιτέκτονος τού Σύμπαντος), είναι που δεσμεύει το περιεχόμενο τής συνειδήσεως, και όχι η Δογματική διδασκαλία.

- Είναι όμως ευκαιρία να τονίσουμε και κάτι άλλο.

Ότι, υπάρχει πέραν του υλικού σύμπαντος και σύμπαν Ψυχικό, (του οποίου τα κατώτερα επίπεδα αναφέρονται σαν κολάσεις ή σαν καθαρτήριο).

Υπάρχει επίσης και Σύμπαν Πνευματικό, (κόσμος τών αιτιών), κάτι που είναι γενικά παραδεκτό από τις επικρατούσες θρησκείες και Φιλοσοφικά συστήματα.

Η Επιστήμη παραδέχεται μόνο ότι είναι προϊόν των αισθήσεων και του πειράματος, και παρόλο που δεν μπορεί να ερμηνεύσει τα μετα-τα-φυσικά φαινόμενα επιμένει τα αγνοεί. Τώρα τελευταία ίσως αυτό να μην είναι και τόσο απόλυτο.

Η Μυσταγωγία παραδέχεται την ύπαρξη ενός πνευματικού σύμπαντος, αλλά και ενός ενδιάμεσου σύμπαντος, μεταξύ υλικού και πνευματικού, που είναι ο συντηρητικός και διαμορφωτικός παράγων τών υλικών μορφών και αντικειμένων.

Ο χώρος αυτός καλείται Ουρανός, Αστρικό ή Ψυχικό πεδίο, Παγκόσμια Ψυχή, στον Τεκτονισμό « Μέσον Δώμα » κ.λ.π.

Ο Μύστης χρησιμοποιώντας τις ιδιότητες και τους Νόμους τού Μέσου Δώματος μπορεί να επιτελέσει, όπως ο Χιραμ, πολλά θαυμάσια πράγματα, όχι θαύματα, που εκφεύγουν τών δυνατοτήτων τού γνωστικού περιεχομένου και του πειραματικού έλεγχου από την Ορθόδοξο επιστήμη και η οποία τα αντιπαρέρχεται ως ανεξήγητα φαινόμενα.

Τέτοια φαινόμενα, και με μόνη βοήθεια τις ψυχονητικές δυνάμεις τού ανθρώπου όπως η Δημιουργική Σκέψη, η Βούληση και η Πνευματική Ισχύς είναι:

1. Θεραπείες πάσης φύσεως εκ του σύνεγγυς ή από μακρυά.
2. Προέκταση τής συνειδήσεως (2)
- 3 . Διόραση, ως και έλεγχος και έρευνα τού υποσυνειδήτου

καί πολλά άλλα θαυμάσια πράγματα που όπως είπαμε δεν είναι θαύματα, αλλά γνώση καί χειρισμός τών νόμων τού ειρημένου πεδίου .

Ο Μωυσής που ήταν Ιεροφάντης τών Αιγυπτιακών μυστηρίων έκανε κατάχρηση μερικών τέτοιων δυνάμεων καί έκανε κάποια φαινόμενα που τα βλέπουμε να περιγράφονται στην Βιβλο καί που γενικώς σήμερα τα θεωρούμε ως μυθεύματα. Αναφέρω μόνο κάτι σχετικό, που αφορά την διοχέτευση στον ασθενή τής λεγομένης ζωικότητας-αιθερικότητας (ενεργείας) με σκοπό την θεραπεία ασθενειών. Ο Ιησούς πέραν τών δώδεκα μαθητών, ως γνωστόν, εκπαίδευσε καί άλλους 70. Τους δίδει την εντολή, πέραν τών άλλων, να μεταβαίνουν σε κάθε πόλη από οικίας εις οικία καί να θεραπεύουν τους εκεί ασθενείς. (κατά Λούκαν , κεφ Ι). Στον άνθρωπο το ηλιακό πλέγμα είναι το κεντρικό σημείο συσσωρεύσεως, διανομής καί έλεγχου τής ζωτικής διαδικασίας τού σώματος, όπως ακριβώς ο Ήλιος ελέγχει καί συντηρεί την ζωή όλου τού πλανητικού μας συστήματος.

Περιγράφεται στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο ως εξής : « ο πιστεύων εις εμέ, καθώς είπεν η Γραφή, ποταμοί εκ της κοιλίας αυτού ρεύσουσι ύδατος ζώντος »

Οι νόμοι αυτοί, όπως είπαμε, δεν είναι ακόμη γνωστοί στην συνήθη επιστήμη.

Ο κοινός άνθρωπος δεν είναι ακόμη σε στάδιο εξελίξεως ώστε να του δοθεί άδεια για χειρισμό τέτοιων δυνάμεων. Διότι η χρήση τους από ακατάλληλα χέρια είναι δυνατόν να φαντασθούμε τι κακό θα μπορούσε να προκαλέσει.

Και όταν επιστρέφουν, αφού ξεπλήρωσαν επιτυχώς το έργο τους, εστράφη προς τους μαθητές αυτούς, καί τους είπε ιδιαιτέρως : « μακάριοι οί οφθαλμοί οί βλέποντες α βλέπετε. Λέγω γαρ υμίν ότι πολλοί προφήται καί βασιλείς ηθέλησαν ιδείν α' υμείς βλέπετε, καί ουκ είδον, και ακούσαι α ακούετε, και ουκ ήκουσαν ». Τι ήταν αυτά τα ιδιαίτερα που έβλεπαν καί άκουαν, καί τα εφήρμοζαν καί οι ίδιοι, θεραπεύοντας ασθενείς ;

Βεβαίως, στόχος τού Τεκτονισμού δεν είναι να διδάξει στα μέλη του τέτοιες πρακτικές, όπως σαφέστατα καθορίζει ο σκοπός του στον Καταστατικό Χάρτη. Μπορούμε να τον κατατάξουμε με βάση την αρχαία διαβάθμιση στα Ελάσσονα Μυστήρια ή Βασιλική Τέχνη.

Περιέχει τις γνώσεις, έστω και συμβολικά, (Μύηση - μυημένος), σαν μια προπαρασκευή για αυτούς που αν το θελήσουν ειλικρινά, καί με γνώμονα πάντα το

καλό τής ανθρωπότητας, θα μπορέσουν να προχωρήσουν στο επόμενο μνητικό στάδιο, που είναι τα μείζονα Μυστήρια η Ιερατική Τέχνη.(3)

Η Μυσταγωγική Φιλοσοφία έχει σαν αξίωμα, ότι τα πάντα ζουν.

Τίποτε δεν υπήρξε η μπορεί να ύπαρξη χωρίς να έχει μια κάποια μορφή, είτε την βλέπουμε είτε όχι. Καί αυτό διότι τα πάντα προέρχονται από την σε διάφορους βαθμούς συμπύκνωση τής πρωταρχικής Θείας Ουσίας - Εκπόρευσης, που στην Γένεση χαρακτηρίζεται ως « Φως ». Η Ζωή σαν ουσία είναι ο ίδιος ο Θεός. Η Ζωή, σαν εκδήλωση, είναι συνυφασμένη με την κίνηση, είτε την αντιλαμβανόμαστε είτε όχι.

Ένας συνοπτικός αλλά διαφωτιστικός ορισμός είναι ότι η Ζωή σαν φαινόμενο :

« είναι συστήματα κραδασμών (δονήσεων), που συνυπάρχουν αρμονικά,

με σκοπό να κρατήσουν ένα σύνολο (μέρος τής Θείας ουσίας) σε ύπαρξη. »

Τα συναισθήματα καί οι σκέψεις τών ανθρώπων είναι οντότητες, με δική τους ανεξάρτητη ζωή καί κίνηση, καί έχουν μια μορφή παρόλο που το υλικό από το οποίο αποτελούνται είναι τόσο λεπτοφύες, ενεργειακής φύσεως, ώστε δεν γίνεται αντιληπτό στην όραση καί στην κοινή αντίληψη τών ανθρώπων.

Γεννώνται, ζούν λίγο ή πολύ χρόνο, ανάλογα με την ένταση τής ενεργειακής φόρτισης εκείνου που τα δημιούργησε, καί αδρανοποιούνται (αποφορτίζονται-θνήσκουν θα λέγαμε) όταν εκπληρώσουν τον προορισμό τους.

Αποθηκεύονται τότε στο λεγόμενο υποσυνείδητο τού ανθρώπου, μέρος του οποίου είναι αυτό που συνήθως αποκαλούμε « μνήμη », καθώς καί στην « Παγκόσμια Μνήμη ». Αν δεν διατηρούσαν την μορφή τους δεν θα μπορούσαμε να έχουμε την ανάμνηση. Στην ουσία όλη μας η ύπαρξη είναι βασισμένη σε αυτό που ονομάζουμε μνήμη και Υποσυνείδητο ή υποσυνείδητο Νου.

Όπως ο Λόγος μεταδίδεται στο υλικό επίπεδο μέσω δονήσεων δια μέσου τού αέρα, έτσι καί οι ψυχονητικές οντότητες που αποκαλούμε σκέψεις καί συναισθήματα μεταδίδονται μέσω ανάλογων δονήσεων.

Όχι όμως δια του αέρος αλλά μέσω ενός άλλου χωρο-χρονικού επιπέδου, που στον Τεκτονισμό εξειδικευμένα αποκαλέσαμε « **Μέσον Δώμα** ».

Αυτά που έχουν δημιουργηθεί από άκρατες επιθυμίες καί στερούνται λογικής, αναφέρονται στα Ευαγγέλια σαν « [πνεύματα άλαλα και κωφά](#) ► » (Μάρκος).

Μπορούν να κάνουν κατάληψη στον άνθρωπο, σαν έμμονες ιδέες η να προκαλέσουν ψυχολογικές διαταραχές στην πιο ήπια τους μορφή, και σε εντονότερο βαθμό μέχρι και παραφροσύνη (κατάληψη από δαιμόνια -ανθρωποδαιμονες) (4). Αντιθέτως οι Αγαθές και Δημιουργικές σκέψεις προξενούν ανάλογα, ευεργετικά όμως αποτελέσματα (προστατευτικά - ενισχυτικά - θεραπευτικά κ.λ.π).

Αναφέρω ένα χαρακτηριστικό εδάφιο τού Τυπικού τής Μύησης, αν και υπάρχουν και πολλά άλλα, τα οποία είναι πρόκληση για την νοοτροπία τών σημερινών σκεπτόμενων επιστημόνων : « *Είθε αί αγαθαί και πλήρεις αγάπης προς τον νεόφυτον σκέψεις απάντων ημών να επενεργήσουν ευεργετικώς επ' αυτού, ίνα η μύησις του αποβεί πραγματική και αποδώσει το προσδοκώμενο έργον* ».

Βέβαια εδώ δεν κάνουμε ανάλυση τών Τυπικών, ούτε θρησκευολογία, καθώς δεν επιτρέπονται οι συζητήσεις σε θέματα θρησκευτικού περιεχομένου.

Παρά ταύτα οι παραπάνω αναφορές ας αποτελέσουν μελλοντικό προβληματισμό όλων μας, καθώς και ο λόγος που οι αλήθειες αυτές δόθηκαν με παραβολές. Σύμφωνα λοιπόν με όλα όσα έχουν προαναφερθεί, αλλά και λόγω τών περιορισμένων δυνατοτήτων τού έναρθρου και γραπτού λόγου, οι νόμοι τών ψυχονοητικών καταστάσεων, των ουρανών, καθώς και αι κοσμογονικαί αλήθειαι δεν ήταν και δεν είναι δυνατόν να αποδοθούν με όρους τής κοινής ή της Επιστημονικής γλώσσας. Αποτελούν πραγματικότητες άλλης φύσεως, πραγματικότητες τού αοράτου κόσμου, και είναι επιδεκτικές προσεγγίσεως και απόκτησης εμπειρίας, (όχι μέσω τών 5 αισθήσεων), με εσωτερική προσπάθεια και γνώση εκ μέρους του Μυημένου.

Άλλως τε ας μη μας διαφεύγει η κατά την μύηση τού Εταίρου αναφορά ότι :

« η Ψυχή δεν έχει ορισμένο αριθμό αισθήσεων, ποιείται δε χρήση τών πέντε αισθήσεων για να γνωρίσει τον εξωτερικό κόσμο ».

Πρέπει να παραδεχθούμε ότι, πιθανόν όλα τα παραπάνω να μας ξενίζουν, δεν είναι ευκόλως μεταβιβάσιμα, δύσκολα κατανοούνται, και εύκολα παρεξηγούνται ή και παρερμηνεύονται αν δεν τύχουν επισταμένης μελέτης..

Κανείς δεν θέλει αλλά και δεν επιτρέπεται να επιβάλει τις απόψεις του για τις « **πραγματικότητες** » αυτές, αν βεβαίως τις αποδεχθούμε σαν τέτοιες.

Να λάβουμε όμως υπ' όψιν ότι έχουμε χρέος σαν Διδ.. Τεκτ.., να μεταβιβάσουμε στα πλαίσια της Πνευματικής Αλληλεγγύης (Ηθικός Τεκτονικός κανόνας), στο

χώρο αυτό όπου υποτίθεται ότι δεν υπάρχει όριο στην αναζήτηση της αλήθειας, όχι δογματικά αλλά καλοπροαίρετα, τις εμπειρίες και τα συμπεράσματα των μελετών και ερευνών μας.

Τα αποτελέσματα της έρευνάς μας βασιζόμενα στον λεγόμενο « **Ορθό Λόγο** », οφείλουν να είναι προϊόντα της πείρας μας και της μελέτης τόσο της Φύσεως όσο και κατ' ελάχιστον των Μυήσεων τού Τεκτονισμού, σε συνδυασμό με τις υπάρχουσες αντιστοιχίες του με τα Αρχαία Μυστήρια.

Τότε μόνον, αν είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας, θα μπορούμε στα σοβαρά να ισχυριζόμαστε ότι ανήκουμε στις τάξεις του.

Θεσσαλονίκη Ιούλιος 2014

Ιόλαος

 (1) Οι προς Κορινθίους επιστολές του Αποστόλου Παύλου στο δέκατο πέμπτο και δωδέκατο κεφάλαιο αντιστοίχως, είναι σχετικές με το θέμα. Εκεί αναφέρεται: « σπείρεται σώμα ψυχικόν, εγείρεται σώμα πνευματικόν, εστί σώμα ψυχικόν, και εστί σώμα πνευματικόν. Αλλά ου πρώτο το πνευματικόν, αλλά το ψυχικόν, έπειτα το πνευματικόν.»

(Παρατηρούμε εδώ μια ιεραρχημένη εξελικτική διαδικασία)

(2) και: «οίδα άνθρωπον εν Χριστώ και προ ετών δεκατεσσάρων είτε εν σώματι ουκ οίδα, είτε εκτός του σώματος ουκ οίδα, ο Θεός οίδεν.. αρπαγέντα τον τοιούτον έως τρίτου ουρανού.» (Εδώ ομιλεί για εντός και εκτός του σώματος, και για ουρανούς).

(3) (Όπως αναφέρει ο Απόστολος Παύλος στην προς Εβραίους επιστολή του, ο Ιησούς είναι « αρχιερέυς εις τον αιώνα κατά την ταξιν Μελχισεδεκ »)

(4) Κάτι ανάλογο συναντούμε στην Καινή Διαθήκη (κατά Ιωάννη κεφ ΙΒ' παρ.43-45) « Όταν δε το ακάθαρτον Πνεύμα εξελθη από του ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων ζητούν ανάπαυσιν, και ουχ ευρίσκει. Τότε λέγει. εις τον οίκον μου επιστρέψω όθεν εξήλθον. και ελθόν ευρίσκει σχολάζοντα και σεσαρωμένον και κεκοσμημένον. Τότε πορεύεται και παραλαμβάνει μεθ' εαυτού επτά έτερα πνεύματα πονηρότερα εαυτού και εισελθόντα κατοικεί εκεί, και γίνονται τα έσχατα του ανθρώπου εκείνου Χείρωνα των πρώτων..»

(είναι σε όλους γνωστή μια επί μέρους εφαρμογή, η βασκανία ή το « κακό μάτι »)